

«گوُڵێک بوو له بیاباندا ڕوابوو.»

رۆمان

مستەفا ئيبراھيم

ناوى كتيب: ئازاليا

نووسهر: مستهفا ئيبراهيم

ژانر: رۆمان

سال: ۲۰۲۰

مافی بلاو کردنه وه ی پاریزراوه بق:

پەرەى Ktebi_PDF لە ئىنستاگرام

تیبینی: ئەم كتیبه تەنها به PDF بەردەستە.

پێشەكى

من مسته فام, قوتابیم له پۆلی یازدهی ئامادهیی. گهلیک خوشحالم که خهریکم پیشه کی بو دووهم کتیبی خوم ده نووسم, ئامانجی من له و نووسینانه دا به خشینی بریک چیژه به خوینه رانی کتیبخانه ی کوردی, هیوادارم به باشی ئامانجه کهم بپیکم, ئهگهر نه شمتوانی, گهلیک خهجاله تم که کاتی ئیوهم به فیروداوه.

رۆمانى ئازاليا باس له ژيانى دكتۆريكى تەنها دەكات. دوايى ئەوەى سەركەوتنيكى گەورە لە كارەكەيدا تۆماردەكات, دەتوانيت مۆلەتىكى دوورو دريش وەربگريت و, سەردانى ھاورى ديرينەكەى بكات كە چەند ھەفتەيەك بەر لە ئىستا پەيوەندى پيوە كردبوو. لەمىيانەى گەشتەكەيدا بۆ سەردانى ھاورىكەى تووشى چەندەھا رووداو دەبىيت.

مستهفا ئيبراهيم

۱۷ مى ئەيلولى ۲۰۲۰

پیشکه شه به و گولهی له بیابانهکهی مندا روواوه..

شەوى يەكەم..

نزیکی سالنیک پیش ئیستا باوکم و براکهم، پیریش دایکم مرد.

لهم ئيواره ساردهي زستاندا، پيش ئهوهي بروم، دهتوانم تهنها نامهيهكي

غهمگین، بۆ باوكم بنووسم.

سوپاسێکی درهنگ کهوتوو...

سوپاس باوکه, که بهخیوت کردم و، منت گهیانده ئیره. ئهو شتانه ی که

دەمويستن, گشتيانت بۆ دابين كردم، ئەوەندە بەسبوو؟ بيكومان نا،

باوکه دهزانی؟ من هیچ ساتیک، ههستم به بوونی سۆزی باوک نهکرد.

همرچهند مردوویت، به لام هیوادارم خودا ئهم نامهیهی منت پیبگهیهنین.

دهشزانم کهمیک درهنگ بووه.

باوکه زور گلهیم لیت ههن، بوچی منت له ههموو شتیک ترساند؟ بیرته

ده تگوت: هم شتیکی خراپ همبیت و، نه توانی به سهریدا زال بیت.

له كۆتاييدا لهگهلت ده ريت, ئيستا ترس لهگهل مندا ده رى باوكه.

هیچ ساتیک به بینینی چاوهکانت ههستم به نارامیه نهکرد,

که له روّمانه کاندا باسده کریّت. راسته، ههندیّک شت لیّوه فیربووم،

به لام گهر توش نهبوویتایه, روزیک ده هات خوم فیریان بیم. ئی باوکه

تو قامت لیت نامپر سیم داخو چ راهنگیکم لاجوانه. یان حام به کام جوره

مۆسىقايە ببورە تۆزىك تىكەللم كرد

به همرحال ژیان ئه وهندهی بوّمن دانابوو... من توّم بهخشیووه باوکه.

مالئاوا, خو مالئاواييشت لينهكردم،

خۆشمدەوپىت.

ئەلبیرتو به دلتهنگییهوه نامهکهی لهسهر میزهکه دانا. چووه ژوورهکهی

تا خۆى بۆ گەشتەكەي ئامادەبكات.

دوو هەفتــه پیش ئیستا ژنیـکی نهزوک, که تاقه نهخوشی ئهلبیرتو بوو,

بوو به دایک

ئهمه بووه هو کاری ئهوهی, بهریوهبهر و گشت پزیشک و کار مهنده کانی

ئە نەخۆشخانەيە, بىركردنە وەيان دەربارەى ئەلبىرتى بگۆرىت. كەپىشتر

وا تیکهیشتبوون, کهسیکی ساردوسر و بیخولفه لهسهر کارهکهی, گشت

سەرلەبەيانىيەك دەيانگوت: جەنابى دكتۆر, نەخۆشىكت پەيانىەكرد؟

جا دەيان دايە قاقاى پێكەنين. ئەلبێرتۆ كەلەو نەخۆشخانـەيــە تەنـها

دەر مانى دەدا بە نەخۆشەكان. كە ئىشى ئەو نەبوو.

رۆژىكى نوى ساڭىك پىش ئىستا. ئەلبىرتۇ زۆر تورە بوو. چووە ژوورى بەرىيوەبەر.

به توندی دهرگاکهی کردهوه, راندونی بهریوهبهر ترس دایگرت. له چاوه

سوور و پر له تورهییانهی ئهلبیرتو دهترسا.

ئەلبىرتى ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: يەكەم نەخۇش كە ئەمرۆ دىت,

نەخۆشى منە

راندون کهمیک ترسی ر مویهوه, گوتی: باشه لاریم نیه, تاقیبکهوه. به لام

پيشو مخته دهبي ئيمز ايهك لهسهر ئهو و هر مقهيه بكهيت.

ئەلبىرتۇ گوتى: ئەوە بۆ چيە؟

راندون گوتى: ئەرە بۆ ئەرەيە, گەر ھەرشتىك بەسەر نەخۇشەكەدا بىت.

ته واوی به برسیاریه که که نهستوی تویه

ئەلبىرتى پىكەنى. بە دەنگىكى پر لە متمانە بە خۆبوونسە ه گوتى:

يهك ئيمز إ بهسه؟

راندون گوتی: به لفی ته ته ته یه دانه. ئه لبیرتو و در مقه که ی ئیمز اکرد. ویستی بچیته ددری. راندون گوتى: دەزانى ئەلبيرتو, شتيک ھەيە.

ئەلبیرتو که ئەوەى بیست سەرى سورما! ئاورى دايەوەو, گوتى: فەرموو,

چى ھەيە بىلى.

ساتیک بیدهنگ بوو.

گوتى: نا نا هيچ نيه, برۆ. بههيواى بهختيكى باش.

ئەلبىرتۇش بەدلخۇشىيەرە رۆيشت.

که دورگاکهی داخستهوه, لهبهرخوّییهوه, به پیّکهنینهوه گوتی:

خو دهکرا زووتر وابکهم. باوه پرم به و بهخته ی پراندون نیه, بهختیکی باش

دكتۆر ئەلبىرتق

سلاویک له چاوه روانی به هاردا...

كۆتا رۆژى زستانه, له پیش ویستگهکه وهستاوم. ئیجگار سارده, به لام

گهرم بوونه وهی ئه و ژووره تهنگ و تاریکهی ویستگهکهم ناویت.

سروشت سهوز و بههاراویی, جارناجاریکیش بایه کی ساردی زستانه

هه لم دەلەرزىنى بە گشتى رۆژىكى خۆشە.

بیست خوله کی تر شهمهنده فهره که دهگات. منیش لیرهوه سی و نستگهی

تری لهگه ل تیده پهرینم. ئهوی شاری سینیزیایه, ئهو ویستگهیه شدی من

ليى دادهبەزم, دەكەريتە بەرامبەر نەخۆشخانەى قالا دى سىبستىيان.

لهوي چاوپيکهوتني دامهزراندنم ههيه.

مامم ئەو شوينەى بۆ دۆزيومەتەوە, گوتى كە بەريوبەرەكە داواى كردووه

رۆژنىک بۆ چاوپىكەوتن ديارى بكەم. بىگومان خۆشەويستترين رۆژى من

ئەمرۆيە. كۆتا رۆژى زستان.

دەمەوى رۆژى دەستېنكى كارەكەم لە ھەمان دەستېنكى بەھاردا بنت.

(پینے خوله کی تر له ویستگهی یه کهمی شاری سینیزیا دهوهستین.)

سلاو ئيره شارى سينيزيايه, من دكتور ئەلبيرتوم.

ئای که رۆژنکی ناخوش بوو..

کورسیهکهی تهنیشتم چو له و بو یهکهمجار له ژیانمدا به دلته نگیه وه له

دیمهنی خورئاوابوون دهروانم. خوریش مهیلی ئاوابوونی نیه, به لام ههندی

خهلک چاو هريي مانگن, بۆيه ناچاره ئاوابيت.

چووم بۆ چاوپێکەوتنەكە, بە مليشكاوم, نەدەبوو بچم. ئاخر قسەكردن و

گفتو گۆ لەگلى ئەو ھەموو لەخۆباييە كۆشەيە, دەبى ژيان و كاركردن

لهگه ليان چي بيت!

ئهی گشت سهر لهبهیانیهک ئهو رووخساره ناشرین و تهماحکارانه ببینیت!

ههسته کهم به زهییان پیمدا هاتبیته وه, بویه دایانمه زراندم, بو چما خوشم

بەزەييم بەخۆمدا نايەتەوە؟ ئىن.

گەيشتمەو، ماللەو، دايكم ليره نييه, بهلام هەر ديتهوه. نازانم چۆن بۆى

بگێڕمهوه؟ بهههرحاڵ, سبهی دهستپێکی بههاره, دهبێ زوو ههستم..

سلاو بەرىز راندۆن.

ئەمانەى خويندتەوە, لەرۆژى چاوپيكەوتنەكەدا نووسيوومن, دەزانم بۆتۆ

شتیکی سهرسورهینهر نیه.

ناتوانم خوّم بینمه شوینی تو یان همست بهوه بکهم چهند رقت لی خوت خوت

دەبنتەوە! دەشكرى ئەو رۆژەت ھەر بىر نەمابنىت, بەلام دوايى ئەوەى لە

خويندنه وي نامه كه ته واو دهبيت بيرت ديته وه.

دەزانى من ويستى ئەوەم نەبوو, تۆلەت ليبكەمەوە, ھەر بەخەيالىيىشمدا

نه هاتبوو, به لام تولهم كردهوه, شتيكى خونه ويستانه؛ له خووه دهستى

ينكرد. له خوه كوتايي هات!

نووسهريكى باشم, وايه؟ حەزدەكەم چيرۆكيك بنووسم:

"تۆلەكردنەوە لە راندۆن!"

چۆن دەزانم كە رقت ليم نەبوو, ئاواش دەزانم خۆشت دەويستم. ئەگەم

به هنری ماممه وه بووبیت یان ههر شتیکی تر, لام گرنگ نیه. ئه ها شتیکی

تر, ئەو رۆژەى يەكەم نەخۆش ھاتە لام, گوتت: شتيك ھەيە و نەتگوت,

گەشتەكەم دوورۆژ دوادەكەوى, لەكۆتايى ئەم نامەيە بۆشاييەك جندنلام

هيوادارم بۆم بنووسيت كه ئەو شته چيبوو؟

ئەگەر ويستى ھەللىگرتنى نامەكەمت ھەيە, لەسەر كاغەزىكى تر بۆم

بنووسه له ههمان ئهو شوينه دابني, نامه کهمت لي هه لگرته وه,

سەرلەبەيانى سبەي لەوى دەبم, ھيوادارم نامەكەي بۆم دەنووسى, لەوى

بنت سوپاس بۆ ھەموو شتنك

بهیانیه کی سارد و تهماویی, گهر کاریکی گرنگت نهبیت و لهدهر هوه بیت,

گەمژەييت!

دكتۆر ئەلبىرىتو لەسەر كورسىەكەى دانىشتووە, چاوەرىيى يەكەم نەخۆش

دەكات.

-بهخيربييت, فهرموو باسى نهخو شيهكهت بكه..

ئەلبىرتو قاقاى لىدا.

-خۆ نەبوومەتە ئەكتەر.

له گهرمهی گفتوگودا بوو لهگه ل خوی, له دهرگا در ا!

ئەلبىرتى ھەناسەى سوار بوو, چەند ھەناسەيەكى قوولى ھەللىكىشا,

همستایه سمرپی و ویستی بچی دهرگاکه بکاتهوه.

كيشاى به نيوچهوانى خويدا! به پرتهوه گوتى:

گەمژە, خۆ ميوانت نەھاتووه.

لمسمر كورسيهكهى دانيشت, لمسمر پارچه كاغمزيك نووسى:

(ئێستا چیرۆکێک دەست پێدەكەین.)

فصرموو

- ژن و پیاو نیك هاتنه ژوورهوه، ژنهکه دهگریا و سهری لهسهر سینگی پیاوهکهی بوو. دیمهنیك بوو مروقی تهواو خهمبار دهکرد، بو ساتیك نهمده توانی بیر له هیچ شتیك بکهمهوه، له یهکهم روژی کاردا ههستیکی سهیرم ههبوو!

دوایی بینینی ئهم دیمهنه، ئهو دلخوشیهم نهما که پیش ئیستا ههمبوو، ههر چونیك بی ویستم هیزی قسه کردن بدهمهوه بهر خوم، گوتم:

بهخيربين.

ژوورهکه ههروا بیدهنگ مایهوه، تهنها دهنگی گریان ههبوو! نهمدهویست بلیم مهگری، چونکه دهمزانی بهم گریانه کهمیک کهمیک کهمیک بین له خهمباریه که کهم دهبیت به لام چهند کاتژ میریک وا بیدهنگ بین هیچ کاممان سوودی پی ناگا. بویه دهستم کرد به قسه کردن:

-نازانم هۆكار چیه كه دهبیت خانمیكی وا جوان بگری؟ ناشزانم كه دهتوانم شتیكت بۆ بكهم یان نا؟ ههولدهدهم، وه تهواوی توانام بۆ ئهم كاره تهرخان دهكهم، تكایه مهگری و قسمبكه.

پیاوهکهی که نهدهگریا، به لام له رووخساری دهبینرا که چهند هیندهی هاوسه و هکهی خهمباره.

-نازانم تق دەبیته چەندەم دكتقر كه سەردانمان كردووه، به لام دەزانم نوییت و یهكهم كاره بق تق..

-بهریز، ئهوان، ئهوان بوون، منیش، منم هیوادارم ههمیشه لهبیرت بیت که نابی به گشتی بریار بدهیت

پیاو مکه بز میهکی کرد.

-ئیمهش به و هیوایه وه لیرهین، ده نین که تو زور باش کارهکان دهکهیت، ته نها.

- راسته، ههندیک جار کارهکانم پشگوی دهخهم، به لام ناتوانم گریانیکی واپشگوی بخهم.

-يەكەم جارتە نەخۆش دىتە لات، وايە؟

ئەرى، يەكەم جارمە.

-پيدهچني ئەزمووننيكى باشت ھەبيت!

پیاوهکه ههاناسهیهکی هه نکیشا، ههناسهیهکی خهماوی و قوول، هاو سهرهکهی لهسهر کورسیهکه دانیشاند و لای پهنجهرهکه و هستا و سهیری شاری دهکرد.

-ئیمه منالمان نابیت، ناوی ته واوی ئه و شهقامانه ده زانم که لیره و دیارن، بهبونه یه بابه ته و ه و و کلات گهراوم و

دکتوریك نهماوه نهیناسم. ئهمرو یادی پینج سالهی هاوسه گیریسانه، نازانم دهزانی یان نا؟ لهم بونهیه دا ئهوهی به تهواوی مروق دهرووخینی ئهوهیه، منالیک نهیی به یادی هاوسه گیری دایك و باوکی دلخوش بیت و پیرکهنیت کیشه کهی من سالیکه چارهسه کراوه، به لام

ئەلبىرتۆ رووى كردە ژنەكە.

دهزانی خانم من کهسێکی له خوباييم؟

ئافرەتەكە تەنھا سەير يكى كرد، وەك ئەوەي يرسيار بكا:

(ئەوە چ پەيوەندىەكى بە منەوە ھەيە؟)

لهخو باییم چونکه ده تو انم ئهم کیشهیه چارهسه بکهم، وه تو دهبیت به دایك

ئەلبیّرتو نەیدەویست درۆ لەگلىل خۆیدا بكا، بەلام گەر گریانەكلىمى بوەستایە، ناچار دەبووم كە چارەسەریك بدۆزمەوە، بیگومان ھیچ ریگایەكى تریشم نیه.

ژنهکه گریانی و هستا! ههستا و لهلای هاوسه رهکهی و هستاو بزهیه کسی کرد.

لهسه كاغهز مكهى بهر دهمم نووسيم:

(يەكەم رۆژ، يەكەم بەلنن و سەرەتاى چىرۆكەكە!)

ئهمه کاریکی مهزنه, وه ئهزموونیکی باشدهبیت بوّم. نابیت بترسم, تهنها

گرنگی به کارهکهم دهدهم و, پشگویی ناخهم. ئه و مناله دیت, وه به من

دهلّي: مامه!

ړۆژى يەكەم..

ړۆژى دووهم..

رۆژى سێيەم..

.

.

.

روزى سىيەم (ئىستا ئامادەيىت ببىتە دايك.)

ئەلبىرتۇ ھاوارى كرد:

بهلِّي ئەمە كارى پالْموانه!

ئهلبیّرت و بروای وابوو سهرکیشی کاریّکی راسته و چیّر به ژیان دهبهخشی، به لام خهریکی سهرکیشیه کی گهوره بوو! به خوریّك که دهکرا ژیان به کهسیّک ببهخشیّته وه, یان به تهواوی لیّیوه ربگریّته وه. له نیّو ههموو چارهسه کاندا که بی نافره ته کهی دانابوو، یه که چارهسه ری پزیشکی هه بوو! نه وانی تر چارهسه ری دهروونی، چیژ به خشین به ژیان و هیّنانی شتی نوی بی نیّو ژیانی، نه خامدانی خولیا کانی و گهشتکردن، نه مانه هیّر به مروّق ده به خشین. همرچه نده واده زانین شتی ساده و لاوه کیین به به لاوه کیین به چی هه یه بی چارهسه بن ریاش و ته ندروست، ده کری پیویستی به چی هه یه بی ژیانی کی باش و ته ندروست، ده کری نهم خانمه شکیشه یه بی به یوه ندی به کیشه می نه نوکیه و نه به کیشه می نه نوکیه و نه به به گیشه می نه نوکیه و نه به کیشه می نه نوکیه و نه به کیشه کی نه کیشه کیشه کیشه کیشه کیشه کیشه کیدا هه بوون، له کوتاییدا سهرکیشی هه بی نه به گیشه کی دارد.

بهوپهری متمانهوه، دکتوریکی گهنج بهرهو مالیک بهریکهوت، مالیک که سالانیک بوو دوو هاوسهری تیا ده ژیان، به لام هیچ دهنگیکی ئاوهدانی له و مالله نهده هات، پیاوه که به ئهلبیرتوی

گوتبوو که هاوسه وهه که که که میوانداریکردنی خه لکی نیه، به تایبه نه نهوانه که مناله و دین، نهوه نازاری دهدا...

-به رهو كۆنه شەقامەكەي مىنىز ەر لىخورە..

ئەلبىرتۇ خۇى ئۆتۈمبىلى ھەبوو، بەبى ئەوەى ھىچ ھۆيەك ھەبى وىستى بە ئۆتۈمبىلى كرى بچىت، بۆيە ئۆتۈمبىلىكى بەكرى گرت..

كاتنك له دەروازەى شارۆچكەى مىنىزەر تنپەرىن.

-خودایه! ئهمه چ سروشتیکی جوانه! (ئهلبیرتو وای گوت.)

-ناوازهیه به راستی، شوینی وا دلرفین همن له و لاته کاندا، مروقی گهمره شهری به شاری پر له دووکه و ماشرینیه! ناشرینیه! که دییت و شوینی وا دهبینیت، گومان ده که بیشتر مروق بووبیت له وه ده چی همر نه ژیابیت! (شوفیره که وای گوت!)

ئەلبىرتۇ پىكەنى و گوتى:

-زۆرمان ماوه بگەين؟

-پانزه خوله کیکی تر له و جییه دهبیت که ده ته وی. - روز رباشه، سوپاس.

یهکشهمهیهکی ساردی ئۆکتۆبهر، بهدهگههن خهڵك له دهرهوه دهبینری، زۆربهی له پهنجهرهکانسه ها شار دهروانن، فرۆشگاکان داخراون و پارکهکانیش چۆڵن، بهفر سهراپای شاری تهنیووه، ویستگهی تهکسی و شوینی وهستانی سوالکهرهکانیش هیچ کهسیکی لی نیه، کوریکی گهنج شیری گسرم بۆ خوی و دایکی ئاماده دهکا، دایکی ئهلبیرتو ئهمرو حالی باش نیه، نهخوشیهکهی بهتهواوی له جوولهی خستووه، دوینیش دکتور گوتبووی:

-بهداخهوهم بهریز ئهلبیرتق، دایکت هیچ هیوایهکی نیه بق ههستانه و سهر پی، ئهم ماوهی له ژیانیدا ماوه له ژیر جیگادا بهسهری دهبات، دهبیت باش ئاگاداری بن.

به لام من.

-ئافر هتیك بدۆز هو ه تا لهگه لى بىزى و ئاگادارى بىت، گونجاوتىر ه و دايكيشت ئاسوودهتر دەبىت.

-زۆر باش دەبنىت، سوپاس دكتۆر.

بهیانی بریاره ئه و ئافرهته بگات که ئهلبیرتو دوزیویهتیهوه، ئهمرو خوی ئاگاداری دایکی دهبیت.

ئەلبیرتو که هاته ئەم شارە نوییه دوو خانووى لە تەنیشت یەکدى کرى، واى لا باشتر بوو، نەیدەویست ماللەکەى دایکى پەرشوبلاوبیت و ماندووى بكا، بۆیه کەلوپەلەکانى خۆى لەخانووەكەى خۆى دانا، بەلام زۆربەى كاتەكانى ھەر لاى دایكى بەسەر دەبرد.

کور و دایك شیر دهخونه و قسه دهکهن، دایکی کهمیك باشتره.

ديسان شهكرت زياد تيكردووه!

-ببوره دایکه، هه لهم کرد دیسان.

ئەلبىرتى، ئەوكچە.

-ناوی جانیایه دایکه

-ئەرى، ئەو دەڭيم، بەيانى بريارە بيت. بۆيە نامەوى ھەموو كاتيك ليره بيت، با ئاسوودە بيت.

باشه دایکه

-به لام کاتیکی ئمو خموت، دهمهوی بییت، همندی شتی گرنگ همیه دهمهوی بوتی باس بکهم..

-زۆرباشه دایکه، بهپهرۆشم بۆئهوهى قسهكان ببیستم, هیوادارم چیرۆكى نویم بۆ بگیریتهوه.

-هنیشتا گهوره نهبوویت.

-نا, پێويست نيه

-هاوسهری ههیه؟

ئەرى، كچىكىشى ھەيە.

-دەمەوى باوەشم پىدابكەيت ئەلبىرت.

ئەلبیرتۆ بە توندى دایكى لە باوەش گرت، دەنگى ھەناسە كزەكانى دایكى دەبیست.

بهسه گێژه، دهخنکێم!

ئەلبىرىق بىكەنى

بمبوره بمبوره

دهی برو با بهیانی در هنگ نهکهوی بو کار هکهت.

-شەوشاد، خەوپكى خۆش دايكە

-شەوت شاد ئەزىزەكەم.

10

فهرموو

- ژن و پیاویك هاتنه ژوورهوه، ژنهکه دهگریا و سهری لهسهر سینگی پیاوهکهی بوو. دیمهنیك بوو مروقی خهمبار دهکرد، بو ساتیک نهمدهتوانی بیر له هیچ شتیك بکهمهوه، له یهکهم روژی کاردا ههستیکی سهیرم ههبوو!

دوایی بینینی ئهم دیمهنه، ئهو دلخوشیهم نهما که پیش ئیستا ههمبوو، ههر چونیك بی ویستم هیزی قسهکردن بدهمهوه بهر خوم، گوتم:

بهخيربين.

ژوورهکهم ههروا بیدهنگ مایهوه، تهنها دهنگی گریان ههبوو. نهمده ویست بلیم مهگری، چونکه دهمزانی بهم گریانه کهمیک له خهمباریهکهی نامینی، به لام چهند کاتژمیریک وا بیدهنگ بین هیچ کهس سوودی پی ناگا. بویه دهستم کرد به قسهکردن:

-نازانم هۆكار چيه كه دەبيت خانميكى وا جوان بگرى؟ ناشرانم كه دەتوانم شتيكت بۆ بكهم يان نا؟ ههولدەدەم، وه ته و اوی تو انام بق ئهم کاره ته خان دهکهم، تکایه مهگری و قسمبکه.

پیاو مکه ی که نه ده گریا، به لام له روو خساری دهبینرا که چهند هینده ی هاوسه رهکه ی خهمباره.

-نازانم تق دهبیته چهندهم دکتقر که سهردانمان کردووه، به لام دهزانم نوییت و یهکهم کاره بق تق.

-بهریز، ئهوان، ئهوان بوون، منیش، منم هیوادارم ههمیشه لهبیرت بیت که نابی به گشتی بریار بدهیت

پیاوهکه بزهیهکی کرد.

-ئیمهش به و هیوایه وه لیر هین، ده لین که تو زور باش کارهکان ده که یت، ته نها.

- راسته، ههندیک جار کارهکانم پشگوی دهخهم، به لام ناتوانم گریانیکی و اپشگوی بخهم.

-يەكەم جارتە نەخۆش دىتە لات، وايە؟

ئەرى، يەكەم جارمە.

-پێدەچێ ئەزموونێکى باشت ھەبێت!

-ئیمه منالمان نابیت، ناوی ته واوی ئه و شه قامانه ده زانم که لیره و ده بیندرین و نابیندرین، به بونه که ته واوی و لات گه راوم و دکتوریک نه ماوه نه یناسم. نه مرو یادی

پینج سالهی هاوسه گیریمانه، نازانم ده زانی یان نا؟ لهم بونهیه دا نهوهی به ته واوی مروق ده رووخینی ئه وهیه، منالیک نهبی به یادی هاوسه گیری دایك و باوکی دلخوش بیت و پیبکهنیت. کیشه کهی من سالیکه چارهسه کراوه، به لام.

ئەلبىرتۆ رووى كردە ژنەكە

دهزانی خانم من کهسیکی له خوباییم؟

ئافر هته که ته نها سهیر یکی کرد، و هاک ئه وهی پر سیار بکا (ئه و ه به من چی؟)

لهخوباییم. چونکه دهتوانم ئهم کیشهیه چارهسهر بکهم، وه تو دهبیت بهدایك.

ئەلبیرتۆ نەیدەویست درۆ لەگەل خۆیدا بكا، بەلام گەر گریانه که ی بوهستایه، ناچار دەبووم که چارهسەریك بدۆزمهوه، بیگومان هیچ ریگایه کی تریشم نیه.

ژنهکه گریانی و مستا! همستا و لهلای هاوسه رهکهی و مستا سهیری کرد. و ه بز هیهکی کرد.

> لهسهر کاغهزهکهی بهردهمم نووسیم: پ

(یه که م روز، یه که م به لین و سهره تای چیروکه که!)

شەوى دووەم..

بۆ بەيانى جانيا گەيشت، لەو رۆزەدا وانەى كۆتايى دەستى پيدەكرد. دايكم كاتيكى زۆرى نيه.

جانیا خوشکی یه کیك له هاو ریکانمه له زانکو، ئه و خزمه تکار نیه. که داوام لییکرد بو ئهم کاره پیم گووت:

دەمەوى لەگەللى بزيت و بگونجييت، نەك خزمەتى بكەيت.

جانیا همر زوو هاور نیه تیه کی باشی له گه فی خاتوو بینیدا پهیداکرد، بینی به بوونی جانیا له ماله که یدا شادو مان بوو.

جانیا همر زوو دهستی پیکرد، چیشتی ئامادهکرد و جلی نویی کرده به ری، مالهکه ی پاک کرده و و ریکی خست.

که شهو هات، بهیهکهوه دانیشتن و قسهیان دهکرد، باسی ژیان، هاو رییهتی و خوشهویستی.

-خۆشحالم كه هاتيت بۆ ئيره.

-به راستی منیش خوشحالم که لیرهم، دلخوشیه کی سهیرم ههیه له گه لنودا، ناسینی مروقیکی وه که نوبو ههموو مروقیک پیویسته.

-خۆ ھێشتا نامناسى!

خاتوو بینی و جانیا قسمیان دهکرد، کچه بچکو لهکهی جانیا له خهو ههستا، دهستی کرد به گریان، جانیا هینایه لای خوی و ژیری کردهوه، کاتیک سهیری خاتوو بینی کرد، بینی چهند میهرهبانانه له منالهکهی ده روانی، گوتی:

ده ته وي كهميك لات بيت؟

-بهلني بيكومان، مناليكي خوين شيرين و ژيكهلهيه.

جانيا پٽِكەني.

-خو ههمووان همر وادهڵين.

-ناوی چیه؟

ئانيا.

-ناوێکی جوانه، لهوهی تو دهچێ، هیوادارم خوشی له تو بچێ، وه باشتریش بیّت!

-منیش هیوادارم وابیت.

جانیا کچیکی جوان بوو، میهرهبان و ساده، ههمیشه پیدهکهنی، وه گورجوگولیش بوو.

-هاوسهر مكهت چ كار هيه؟

-ئەنداز يارى بيناسازيه

-منیش ئاواتم ئه وهبو و بیمه ئهندازیاری بیناسازی.

-مامۆستاى بۆ تۆ باشتر بووه.

-چۆن دەزانى مامۆستا بووم!؟

-ههموو كهسنيك دهتواني ئهمه بزاننت كاتنك قسمت لهگهل دهكات.

خاتوو بینی بز میه کی کرد، وهك ئهوهی بلنی: زور ئاقلیت.

جانیا باسی خانووهکهیان و، ئه شارهی بۆ دهکرد که لیوهی هاتووه، بینی چاوهکانی پر فرمیسك بوون و گوتی:

-ئەوەى باسىدەكەى، ھەر ئەو شوينەى بە منداللى خەيالم دەكرد رۆژاننىك لىنى برىم!

جانیا ئیزنی و هرگرت که بچیته ژوورهکهی پشووبدا، بینیش له یه نجه مکه وه ئاماژهیه کی بو ئهلبیرتو کرد.

-سلاو دایکه، تهندروستیت چۆنه؟

-زۆرباشترم، بەخىرھاتى كورم.

ئەلبىرىق ھىچ قسەى نەكرد.

-دەزانى ئەلبىرت دووەمجارە لە ژيانتدا كارىكى باش بكەيت!؟

دووهمجار؟

ئەرى، دووەميانە

-جاری یهکهم کهی بوو؟

بینی ییکهنی

-بیرم نایه ته وه، به لام هاتنی جانیا لام نامق نهبوو، بقیه وای بق دهچم دووه مجارت بیت.

-دلْخوش دهبم گهر توانيبيتم كاريكي باش بكهم!

-تۆ كورىكى زۆر باشى ئەلبىرتۆ.

-سوپاس دایکه، و ام چونکه کوری توم.

-هاور ێڮانت چۆنن؟

ئەلبىرتۆ بىكەنى!

-هاها، هاوريكانم؟

دهزانم، دهنگت بهرز مهكهوه. لهوانهیه خهوتبن.

باشه

-راستی بلیم نامهوی هاوریت همبیت، پیشتر دهمویست چونکه مروّف تا به باشی پیبگا پیویستی به کهسیکه که لیی تیبگا و هاوری باشترین کهسی دهبی، به لام تو باشترینترت دوزیهوه که لیت تیبگا!

-كيم دۆزيەوە؟

-خۆت.

دایکم چاوهکانی داخستن، دهسته کانیشی دهجو لاند، بق دهربرینیکی باش پیویست بوو دهستی بجوولینی، وه پیش یٔ هوهی دهست به قسم بکا چاوی داده خست، و ابز انم له و همموو شته ی له میشکی دابوو ده یویست کهمین له پیویسته کان دیاری بکا و پیمی بلی..

ده زانی من ههرگیز رقم لیّت نهبووه، وه هیچ کاتیکیش نهمویستووه له کوّل خوّمت بکهمهوه، بو نموونه ی هوکاتانهی زوّرم لیّدهکردی بچیته دهرهوه، تو ی اقلانه مامهلهت لهگهل تهمهنتدا نهکرد، خوّت نهگونجاند. ی دیستا من ههر ههمان ی هابیرتوی ۱۰ سال پیش ی دستا و ۲۰ سال پیش ی دهبینا و ۲۰ سال پیش ی دهبینم! ههمان بیرکردنهوه و هیچ نهگوراوه، وایه؟

-وایه، له ژیاندا گۆرانی زۆر پیویست نیه، تهنها پیویسته بیر کر دنه وه کانت به رهو پیش ببهیت وه باشتر ببیت، به رای من وایه.

-يەكۆك لەو بىركردنەوانەتم پى بلى كە پۆش كەوتووه..

له ۲ سالیدا بیرمدهکرده وه له وه ی که من پیویستم به هاو پی نیه، که گهیشتمه ۱۲ سالی سوور بووم له سه بی پیویستم به هاو پی نیه جا چی کچ بیت یان کو پی له ۱۸ سالیدا دهمزانی پیویستم به هاو پی نیه، وه کو پو و کچیش له هاو پیهتی جیاوازیان نیه، ئه وکاته تیگهیشتم ده کری هاو پیم نهبیت به لام ئاساییه خهلکی زور بناسم له ۲۰ سالیدا شتیکی ترم زانی، پیویستم به خوشه ویست نیه، کچه کان بیانووی زور ده گرن، وه پرسیاری زور ده کهن و نازت به سهردا ده کهن، من ناتوانم له گهل ئه وه دا پیونجیم و متمانه م به مخوم نیه بو نهوه ی خوشه ویستم هه بیت، چونکه ناتوانم مافه کانی پی بده م و له گهلی بم به باشی. ئه مانه له پیشچوو و شتی تری بو زیاد بوو..

دوانیوه پر ق یه، دایکم بر دووه ته پارك بق پیاسه، لهسه کورسیه ناتوانی بجوو لی، دهبی پالی پیوه بنیم و بیبهمه ئه و شوینانهی پیی خوشه، خق ئهگهر کورسیش نهبی ئامادهم بیخهمه کولم و بهته واوی و لاتدا بیگیرم، زورم خوشده وی.

لێؠۅۅردەيى..

-من ههمیشه لیبوورده بووم ئهلبیرت، گهمژانهیه به لام، لیبووردهیی زور جوانه، همر کاتیک له ژیانمدا دلم شکیدرابی یان ستهمم لیکرابی به لیبووردهیی لهبیرم کردووه، پشگویخستن ههمیشه خهمبارت دهکا، ئهگمری زور له میشکتدا دروست دهبن، ههموو کاتیک دهبی بیری لیبکهیتهوه و خهمی لیبخوی، همر کاتیک بیموی دلخوشبیت بیرت دیتهوه کهسیکت له دوودلیدا جیهیشتووه، بهتگوتهوه کهوا دهیبووریت یان نا، تولهی لی دهکهیتهوه یان نا. لیبوورده به، تا ناخوشی و لیبوورده به، تا ناخوشی و کیشهکانی ژیان زوو له یاد بکهیت، یهکهم کهس که لهسهرهتای همر روژیک لیی ببوریت خوت به، وه پیش ئهوهی شهوهکهی

بخهوی، دووباره خوّت ببوره، خوّت له ههر کهسیّك شایه تری بوّ لیبووردن، خوّت پشگوی مهکه. هوٚکاری ئهوهی من له کوّتاییه کانی تهمه نماسوودهم و خهمی هیچ شتیّکم نیه، لیبوورده ییه خوّ زهگهر لیبوورده نهبوومایه دهبوو ئیستا شهقام شهقامی شار بگهریین و هاوری کوّنه کانم بدوّزمه وه تا داوای لیبوردنیان لیبکهم و لیبان ببورم، به لام من کاتی خوّی ئهوهم کرد، راستترین و باشترین کارم کرد. ئیستاش پیویست ناکا داوای بینی کهس بکهم، خوّ ئهوهی خوّشی بویم خوّی دی بو بینینم.

-دەكرى ئەوەى ھات، ھەرچى ويستى بەرامبەرت بىكا و داواى لىنبوردن بكا. تۆش بىبورىت؟

-ئمری بۆ نا، ئەوە كاريكى بويرانەيە، تۆ نازانى لە ناخى ئەودا چى دەگوزەرى، تەنھا شتىك ھەيە، زۆربەى خەلكى وابيردەكەنەوە داواى لىبوردن وا دەردەخا كە لاواز، ئەو بيركردنەوەيان خالى لاوازيانە. بۆيە ھەمىشە داواى لىبوردن بكە لە ھەموو كاتىك، گەر تاوانى تۆش نەبوو..

-که داوای لیبور دنیان لیت دهکرد، همستت به چی دهکرد؟

-بۆ ساتنىك وامدەزانى بە ئاسماندا دەفرم، بە نىو ھەورە سىپى و جوانەكاندا، بەوەدا دەمزانى پىويستە ئەو كەسە ببورم.

ئەلبىرتى ويستى قسەبكا بەلام بىنى درىر مى بىدا..

-هەندىك جارىش لە ئاسمانىكى بىر ھەورى رەش و ناشرىندا دەفرىم، بەردەبوومەوە، دەمزانى ئەو كەسە تەنھا وەك رۆبۆت دەيلىتەوە: (ببورە، ببورە.)

-تۆ چىت دەكرد؟

-ئەوانىشم دەبوورى، لۆبووردەيى بەھۆزيە، بەھۆزىش لە كاتە سەختەكاندا بەدياردەكەوۆت.

وانهی ئه و روز دمان له پارك بوو، كاتنك جانيا رووناكيهكانی كوژ انده وه، دايكم بانگی نهكردم چوومه سهر جنگاكهم و بيرم له قسهكانی دايكم دهكرده وه، ئه و ئازاری زوری چهشتووه، ئهمرو ههستم بهمه كرد لهگهل باسكردنی هاور نكانی ده يويست بگری (به راستی من به بهختترين كهسم كه باشترين دايكم ههيه لهم جيهانه دا) ههموو مروقهكان ئاوا بير له دايك دهكهنه وه، ئيمه ههموومان بهختمان ههيه كه دايكمان ههيه

ههندیک پرسیار که میشکم دروست بوون، دهمویست خوّم وه لامیان بو بدوزمهوه بویه بریارم دا هیچ شتیک له دایکم نهپرسم لهوبارهیهوه.

(ههموو خهلکی کومهلیک پرسیاریان ههیه، به دریزایی ژیانیان ناتوانن وه لامی بو بدوزنهوه، ههندیکیشیان ههر ههولیشی بونادهن.)

لهنيو ئهو بيركر دنهوانهدا بووم خهوم ليكهوت.

لهگه آل دهنگی ده رگا بهخه به هاتم، ویستم سه ره تا به یاش له دایکم بکهم ئینجا بچم ده رگاکه بکهمه وه، له پهنجه ره وه سهیرم کرد پهنجه رهکهی دایکم داخر ابوو. پهرده که شدادر ابوویه وه. سهیر بوو به لایه وه، ئاخر دایکم تا ئهم کاتانه ناخه وی! ده ی له وانه به هوی نهخو شیه که یه وانی پهنجه ره که ی بکاته وه به لام پهرده که بو؟

بهتوندی له دهرگا در ایهوه..

راچلهکی و رایکرد بهرهو دهرگاکه، که دهرگای کردهوه.

-بهیانی باش ئهلبیرتق، دایکت وتی که بانگت بکهم، حالی باش نیه بهم بهیانیه.

-پەيوەندىت بە فرياكەوتنەوە كردووە؟

-نا نەيويست، تەنھا گوتى كە بانگى تۆ بكەم.

به راکردن و به جلی خهوهوه چوومه لای دایکم، که چوومه هو لهکهوه، دایکم لهگهل منالهکهی جانیا یاری دهکرد و پیدهکهنی، به لام له دوینی هیلاکتر دیار بوو بهدهست نهخوشیهکهیهوه.

-وادیاره دایکم بیری سهردهمی گهنجی کهوتوهتهوه. دایکم بزهیهکی کرد و به جانیای گوت منالهکه ی لیوهربگریت. ئه شهوه خاتوو بینی بهتهواوی کهوتبووه ژیر کاریگهری نهخوشیهکهیهوه.

-ئەلبىرت ئەمشەو ھەنگاوىكى باش لە مردن نزىك بوومەوه، نەخۆشىيەكەم تەواوى جەستەمى گرتۆتەوە.

ئەلبیرتو زور خەمبار بوو بەو قسانه، خەمبارتر دەبوو كاتى دەيبىنى دايكى ناتوانى دەستەكانىشى بجوولىنى لە كاتى قسەكردن، وەك ئەوەى ھەموو كاتىك دەيكرد.

جەستەيەكى بنهنز و شەكەت، زۆر بەكزى قسەى دەكرد و كەمنىك شتەكانى دەبىنى، بىستنىشى زۆر خراپ بوو بوو. سەرىشى بەملاو بەولاى شانىدا شۆردەبوويەو، بۆيە دەبوو ھەموو كات سەرىننىك لە ژنر سەرىموه بى

ههرگیز نهمدهویست بهوشیوهیه سهیری دایکم بکهم، نهیدهتوانی بجوولی.

-ئەلبیرت، دەزانی ئەمشەو ویستم بانگت بكەم بەلام نەمتوانی لە جیّی خوّم ھەستم و پەنجەرەكە بكەمەوە، ھیچ كاتیك پیشبینیم نەكردبوو وام بەسەر بیت.

بههيز دهبيتهوه دايكه.

- ئەلبیرت نەكەى بەلین بدەیت! من نامەوى بەھیز بېمەوە. ئیستا بەتەواوى نزیكم لە كۆتایى و ھیچ شتیكم نەماوە، تەنھا كەمیك قسە بۆ تۆ، ھەرچەند لەو باوەرەدا نیم كاتەكەم بەشم بكات.

خۆشەويستى.

-من ههمووکاتیک جگه له مروقهکان، شارهکان و خانووهکان و کو لانهکان و، درهختهکانیشم خوشویستووه. جوانیهکان شایهنی ئهوهن خوشبویسترین، من دلناسك بووم. ههرکاتیك دهگریایت و نهمدهتوانی ژیرت بکهمهوه لهگهلت دهگریام، ههندیك جار تو دههاتی و منت ژیر دهکردهوه ئهلبیرتو، هیچ کاتیك منت به رووگرژی بینیوه؟

-نهخير دايكه، همرگيز بيريشم لينهكر دبوويهوه نهك بتبينم!

-من كاتئ به ته نها رووگرژ ده بم، نهك بلنى رقم له خوّمه، نا، رووگرژی و تورهیش مافیكه و ده بی به خوّشتی بدهیت به لام ئه مافهم جگه له خوّم به كه س نه داوه، من له قوتابخانه و كوّليژیش به كچه رووخو شه كه ناسر ابووم.

-دایکه چهندجار لیم تورهبوویت؟

جاريك!

-كەي؟ لەسەرچى؟

-تازه به تازه زمانت گوی دهکرد، پرسیاری زورت دهکرد و گویت به وه نهدهدا من سهرقالم، خهریکی کارهکانی مالهوه و قوتابخانهم، ههمووکاتیک چهند پرسیاریکت دووباره دهکردهوه، پورسیاریک پرسیاریک پرسیاریک بوهسته پر سیاریک پرسیاریک نویت کرد و منیش و تم چهند خوله کیک بوهسته کورهکهم جا وه لامت دهدهمهوه. چاوه کانت پر فرمیسک بوون و لیوی خوتت دهگهزی، تو رهبوویت ایم و دهتویست فیلم ایبکهیت، منیش وه کو توم کرد و گریام، وه لیت تو رهبووم. دو ایی چهند خوله کیک بیرت چوو که تو رهبوویت، دهستت کردهوه به پرسیاره کانت! منیش قاقام لیدا، ترسایت له دهنگم، که سهیرت کردم بزهیه کت کرد و زانیت توره نیم، زور جوان و شیرین بوویت.

-خۆشمدەو پىت باشترىن، خۆشمدەو پىت دايكە.

-منیش ئەزىزەكەم، ئىستا دەتوانى برۆیت و منیش باشترم

-کاتیکی خوش دایکه

-ئاگادارى خۆت بە<u>.</u>

دایکی له باوهش کرد، ماچی کرد و ئینجا رؤیی.

ئهلبیرت لهسه جیگاکهی ئهملاو ئهملای دهکرد و خهوی لینهدهکهوت، بهخیرایی رووداوهکانی ئهو روژه له میشکیدا دووباره دهبوونهوه ئارهقهیه کی زوری کردبوو و میشکی دهکولا دهیویست وهلامی پرسیارهکانی بدوزیتهوه له قسهکانی دایکیدا بهلام نهیده توانی سهرنج بدا و بیربکاتهوه تهنها فیلمیک له ریی میشکیه وه لهبه رچاوی پهخش دهکرا

شەممەيەكى غەمگىن و ناخۇش..

ئهم بهیانیه به هوی بهرزی تایه کهی و زالبوونی نهخوشیه کهی به سهریدا، خاتوو بینی گهیشته کوتا ویستگهی ژیانی و له شهمهنده فهره که دابه زی!

ریورهسمی ناشتنه که ی ته واو بوو، ئهلبیرتو و جانیا و مناله که ی، در او سیکانیش له وی بوون. دایکی پیی گوتبوو:

-پیویست ناکا هاور یکانم بزانن مردووم و کارهکانیان جیبهیلن، پرسهم بو مهگیرن و با نهیمن بو ریورهسمی ناشتهنهکهشم. نایانبینم و به ئامادهبوونیشیان زیندوو نابمهوه. چی دهبی با دوایی سالانیکی زور ببیستن بینی مردووه و چهند خولهکیك شوك بن، لهو ساته و ابزانن ژیان دهوهستیت و کیوه کان ده رووخین و ئاسمان ده گرییت! لهوانه شه گهرمه ی هاوین بیت و ترس دایان بگریت لهوه ی سهردانی گوره کهم بکه ویکه زور گهرمایه! بگریت لهوه ی سهردانی گوره کهم بکه ویکه زور گهرمایه! دهبینی ئهلبیرت که سیان سهردانیان نه کردووم به به لام دوایی ئهم ههواله خوشیانده و یمهوه، ئهمه ش یه کیك له یاسا نه گوره کان بو مهرومان.

روزیك دواتر، ئالبیرتو جانیای گالیانده ویستگهکه و لهویوه بهریی کردن گهرایهوه مالهوه، ئهم روژه دهستینکی ژیانیکی نوی بوو بوی، دلته نگی و ته نهایی، برسیه تی، ئهوه ی که ده بی خوی گورهویه کانی بشوا، کاتیك دایکیشی مابوو ههر خوی دهیشووشتن به لام دهبوو دایکی بیری بخاته وه بیری ده کرده وه که لهمه و دوا هیچ هاورییه کی نیه گهوره ترین خهمی له و کاته دا ئه وه بو بو هه تاهه تایه گویی له ده نگی دایکی نابیته وه

دو لابهکهی کردهوه و کاسیته کونهکانی فریدا بهبی ئهوهی سهیریان بکات، چهند و هرهقهیه کی دهستنووسی دایکی لهسهر میزهکه بوون ئهوانیشی دراند.

-ئهمانه تهنها ئازارم دهدهن من دایکمم خوشدهوی ئهگهر نهشیبینم و گویشم له دهنگی نهبیت، ههر خوشمدهوی

(ژیان شتیکی باشه، ئه رووداوانه ی بهسه رمان دین، وه لامی ئه پرسیارانه که ههمانه وه دهمانبیت. دهکری نهزانین ئه پرسیارانه چین، به لام رو ژیك دی در کی پیده کهین.)

ئە بۆدەكەنى لە قو لايى دلىموه..

شەوى سٽيەم..

سلاو دكتورى ئازيز...

چۆنى؟ هيوادارم لموپهرى باشيدا بيت هيوادارم دايكت رۆحى شادبيت بهراستى هموالى ممركى رايچلهكاندم! وه گوتيان كه هيشتا بمو سمركموتنهى كورهكهى نمزانيبوو بمداخمومم

روّری مردنی دایکت ئیمیلی لیرهبوو! لهگهل دایك و باوکیشی، هاتبوونه سهردانت مهبهستم دایك و باوکیهتی چونکه ئیمیلی هیشتاکه دایك و باوکی خوشی ناناسی ناتوانم وهسفی جوانیه کهیت بو بکهم، ئهوه شتیکه که تهنها چاو دهتوانی بیبینیت رووخساریك وهك بهفر، دووچاوی گهش و زهق همنگوینی بوون خوزگه لیرهدهبوویت، بیخهم به سهردانت دهکهنهوه، ئیمیلی جاری زور بچووکه بچووکتره لهوهی ههست بکا لیره چی دهگوزهری، دهیانگوت زوربهی کات پیدهکهنی

دەربارەى ئەو شتەى باسم نەكرد؟ لەبىرىكە گرنگ نىه تەنھا ئەوەم بىربىت بەلىنىم بە مامت دابوو گەر سەركەوتوو بىت دەبىتە دكتۆرى تايبەتى نەخۆشخانە ئەو زۆر متمانەى بىت بوو بەلام من وانەبووم ئەو بەيانىيە بىش ئەوەى تۆ بىيت شتەكان گۆرابوون،

ههر له خووه دلم فراوان بوو بوو، بیرم دهکر دهوه بووا دلخوشم؟ تو هاتیه ژوورهوه به لام ههرگیز پیشبینیم نهکر دبوو به هوی توه بیت دلخوشم یهکیکم لهوانهی توم ناسیووه، ههرچهند هاور پیهتیه کی باشمان نهبوو ئهوه دلته نگم ناکا، تو لهگهل ههموواندا وایت که هاتیه وه دهبینه هاوری، شانازیت پیوه دهکهم و هیوادارم زوو بگهر پیته وه وه ده ده زانی نهخوشی زور چاوه پیتن !

شوسته پر گولهکانی شهقامی رولیزا چهند خولهکیکه له فروکه دابهزیووم، ئهم شهقامه وهك فیلیکه! همر کهسیك بهئاسمانی ئهم شارهدا بفریت، حهز ده کا پیاسهیه کی ئهم شهقامه بكات بویه ههمیشه قهرهبالغه من بهبهختم که ده توانم بو ماوه ی دوو ههفته لیره پیاسه یه بهیانیان یان ئیواران بکهم

ئەندر يوسى هاور يم ليره دە رى ئەو تاكە هاور يمە نزيكى بيست سالنكه دەيناسم، كات زۆر زوو تيدەپەرى دەتوانم يەكەم رۆ رم بير بيته وه كە بينيم، ئەو منالنكى بزيو بوو، شەرانگيز و زۆر ئارامگر بوو!

یه کهم کهس بوو له ژیانمدا کهمیّك لهمن دهچوو. کهمیّك نا، زور له من دهچوو، هاوشیوه کهی خومم دوزیهوه له یه شدا جیاواز

مالیّکی گهوره و به باخچه دهوردراو، مهلهوانگهیهکی بچووکی تیدابوو ژووری پر که کاسیّتی گورانی تیدابوو، دهنگی گریانی منالهکهشی هیشتاش ههر شیّته و هیچ نهگوراوه پیدهکهنی و قسه بیّتامهکانی کوتایی ناییّن ههمووان حهزدهکهم هاوسهریّکی وهها و مالیّکی وههایان ههبیّت، وه خوشهویستیهکی وهای ئهوانیان ههبیّت

- رەنگت ھى مناله شەرانگىزەكەى بىست سال بىش ئىستا نيە!

-تق همر وهك بيست سال لهمهوبهريت!

- راستده که یت، من همروام، لموانه یه تا بیست سالمی داهاتووش همر وابم.

-بۆچى قسە ناكەيت؟ بۆچى ئەوەى لە ناختدايە دەرى نابريت؟ بزەكانت زۆر سەيرن و پيم بلنى بۆ ئەوەنە سەرنجى شتەكان دەدەيت؟ من لە تۆ تيناگەم ھەرگيز!

ئەلبیرتو ھەستا لەسەر كورسیەكەى و پیكەنى، چووە لاى ئەندریوس، بەدەنگیكى بەرزەوە گوتى:

-به لنى به ريزان ئيمه شيتيكمان ههيه به و ميشكه گهمژهيهى كه نيه تى دهيه وى له شتهكان تيبگا

-دووباره خوتت دزیهوه له پرسیارهکان!

هاوسهری ئهندر بوس دهنگی هات.

-ئەندر يوس خواردن ئامادەيە.

ئەلبىرتۆ چاوى لى داگرت و پىكەنى. بە دەنگىكى نزمەو وتى:

-بارودۆخەكە لە بەر ژەوەندى من دەبيت، ئەمە فيلى ژيانە. بيرى خۆت ئالۆز مەكە بەھۆى منەوە!

دوایی ئهوهی له خواردن بووینهوه، ئهندریوس گوتی با بچینه ژوورهکهم ههم شتهکانت پشاندهدهم و ههم قسهدهکهین.

-عاشق نهبووي دكتور؟

-گاڵته دهكميت؟

بِهلِّي!

وای نابینم ئه و پرسیار ات به گالته بو وبیت.

-بۆچى حەزدەكەيت خۆت گەورە پشان بدەيت؟

-خۆم ھەروام.

-بیرمه به منالیش کاتی همووان یاریمان دهکرد. تو لهوبهری ئیمهوه دادهنیشتیت، همووکاتیک بیرت دهکردهوه! نازانم له چی؟ حهزم دهکرد بیمه ناختهوه بزانم چی ههیه! ههر جاریکیش بانگمان دهکردیت بزهیهکت دهکرد، ههر ئهوهنده و هیچی تر!

ئەلبیرتو دەترسا لەوەى ناچار بیت ھەندیك قسە كە سالانیكه هیشتوویهتیهوه له ناخیدا، بیانكا

دهزانی ئهندری ئهمه گرنگ نیه، بهراست چهند مندالتان ههیه؟

-ئۆو ببورە ببورە! يەك دانە.

ئەلبىرتى ھەر پىدەكەنى و ئەندرىيوسىش دەيزانى ئەمە پىكەنىنەش فىلىكە بۆ رزگاربوون لە پرسيارەكان.

-چ کاریك دهکهیت لیره؟

بەرپوەبەرم.

ئەلبىرتۇ سەيرى كتىبەكانى دەكرد و گوتى:

-جوانه، هي باخچهي ئاژه لان؟

-نا، قوتابخانه

-جياوازي هميه؟

-گهر تو ببیت به قوتابی لهوی بیگومان نهخیر!

ئەمجارە يۆكەوە يۆكەنين!

-همرچهنده زور رقم لنته ئهو كاتانهى دەتهوى منشكم تىكىدەيت، بەلام زور دلخوشم كه لىرەيت دكتور.

بهیانی روزی دواتر زوو خهبهرم بوویه وه کهشوههوایه کی خوشی ههبوو جیاواز له سینیزیا، به هیواشی پهنجهره کهم کرده و لهویوه چوومه دهره وه نهمویست خهبهریان بکهمه وه به دهور وبهری ماله کهیاندا سوو رامه وه، دهمویست ههموو شتیك بزانم لهوی، وه له گهل ژیانی ئهوی رابیم چو لتر بوو به بهراورد له گهل سینیزیا، به لام خوشتریش بوو گهیشتمه وه نزیك مالی ئهندریوس، دهرگاکهیان بوم کر دبوومه وه

نانی به یانیمان خوارد و لهگه ل ئه ندری چوومه قوتابخانه ئه و ده یویست ببیته فهرمانده ی سهربازی، به لام ئه و خهونه شی جیه پشت

ئهو شتهی لهوی سهرنجی راکیشام قوتابیهکان بوون، هیچ ترسیکیان له ئهندری نهبوو. ههندیک ههر به ئهندری و ههندیک به کاپتن ئهندری و ههندیک به ماموستا و ههندیکیش به ناویکی تیکهل به ناوی گورانی بیژهکان و ناوی خوی بانگیان دهکرد! بهیانی باشیان لیدهکرد و ئهویش وه لای یهک بهیهکیانی دهدایهوه، دهنگهکانیشیان تیکهل دهبوون! تیگهیشتم که خوشهویستی و

هاور پیهتی نیوان ئهندری و قوتابیه کان، ماموّستا یان بهریوبه و قوتابیه قوتابی نیه ئه و به هوی خهونه کانیانه وه خوشی ده وین و دهبیته هاور پیان، گرنگی به هموو ئه و شتانه ده دا که ئه وان دهیانه وی له داهاتو و دا پیی بگهن بروام نه ده کرد هاور پکه ی من بوّته مروّقیکی و انموونه یی!

ئيواره ئە رۆژه ئەندرى خەرىكى كارەكانى بوو، منىش لەلاى دانىشتبووم.

-دهمهوی بچم پیاسهیه کی شار بکهم، گهر زوو نهگهرامهوه نیگهران مهبه.

-زۆرباشە تەنھا ئاگادارى خۆت بە

چوومه دهرهوه و دهستم کرد به رۆیشتن، خوریش له ئاوابوون بوو به لام دنیا تاریك نهبوو. بهرهو کوتایی شهقامه که ریم دهکرد، دهنگه دهنگیکی زورم بهر گوی کهوت، که لیی نزیك بوومهوه یاریگایه کی توپی پی بوو منالان یاریان تیدا دهکرد. و دایك و باوکیشیان هانیان دهدان.

همر به و کو لانه دا سوو رامه و و ئاراسته که گوری، باش دوور که و تبوومه وه له مالی ئهندری بهرده وام بووم له رویشتن نزیکه ی سی کاتژمیر رویشتم، پارکیك که و ته به رامبه م و زور گهوره بوو! شهقامه که ش له ویوه ته واو ده بوو، ده بوو بسوو ریمه و به لایه کی تردا له ده رگاکه چوومه ژووره وه، چ جوانیه ک بوو!

ئه و ههموو در هخته! له گه فل هه لکیشانی هه و هه اسه یه کدا و امده زانی ههموو لاشه م سیه کانمن! له سه یه که م کورسی دانیشتنیشم نه ما، پالکه و تم و به ماوه یه کی که خهوم لیکه و ت بارانیکی ور دیش به سه مدا ده باری، ئه مانه ئاوی نافور هکان بوون.

نیوه شهوه و زهنگی تهلهفونه که لینه دا! نهلبیرتو خهبه ری بوویه وه. به دهنگیکی به خه وه وه گوتی:

فهر موو بهم نيوهشهوه چيت دهوي؟

-ئەم كاتەت باش

باشتر، فمرموو؟

بيدهنگ بوو..

-فەرموو بەرىز.

- كەمنىك بندەنگ بەر تەنھا ھەناسە ھەلكىشە

لەبەرچى؟

-چۆنى؟

-باشدهبم گهر بزانم تو کیی؟

دووباره بيدهنگ بوو...

-ئەندر يوسم

ئەلبيرتو لەسەر جيگاكەي بەربوويەوە!

<u>-کێ کێ؟</u>

-ئەندر يوس ئەندر يوس گەمژه!

-ئۆوواوو! درۆ دەكەيت؟

-چۆنى؟

-زۆۆر باشم كە قسەت لەگەڵ دەكەم ھاورى. لە كويى ئىستا؟ خەرىكى چىت و تۆ چۆنى؟

ئەلبىرتى ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا.

-خو همر لمبيريشت كردين و ليمان وون بوويت!

-نا نا ئەلبىرت، لەبىرم نەكردوويت. ئەرەتا قسەت لەگەل دەكەم، زۆر باشم زۆر

لمبهر دهرگا و هستاویت و ایه؟

-نا، له مالهکهی خومم، نازانم مالهکهی تو له کوییه.

نهتگوت له کوێی؟

-مالهوه كهمره! مالهوه!

-ناونیشانهکهتم پی بده دهمهوی بیم.

-ئارام به، سبهی بانگیشتنامهکهت پیدهگا تهنها دهمهوی گوی له ههناسهکانت بگرم تاوهکو دلنیابم که باشیت

ئەلبىرتۇ بىدەنگ بوو...

به لام ئەندر يوس ناتوانم..

مهگهر پێم نهگوتي بێدهنگ به؟

-من دهبئ بچمه سهر كار، ههموو رۆژنك! مۆلەتم پينادرى.

-تەنھا بىدەنگ بە ھەموو شتى باشدەبىت

-باشه

. . .

ئەوە دەگرىت ئەلبىرت؟

-نا، گريان چيه؟

با با تق دمگریت!

-دلخوشم زور، نازانم چیبکهم؟ چونه خوم فری بدهمه خوارهوه؟ -دلنیام ناتوانی ئهو کاره بکهیت، سبهی بانگیشتنامهکهت پیدهگا، زوو وهره.

باشه، به لام.

-ئيستا برۆ بخەوە.

-باشه ئەندر يوس، سوپاس شەو يكى شاد ھاورى

-شەوبكى شاد ئەلبيرت.

نازانم دوایی ئه و ههموو ساله بق ئهوهنده کاته کهمه قسهمان کرد! هیشتا خهوالووم و بچمهوه سهر جیگاکه بخهومهوه باشتره. (بهرای من بارودوخ ههر چون بیت گرنگ نیه، پیویسته شهوان باش بخهویت گهر بریاریش بیت بهیانیه که که سیداره بدر بیت.)

-هەستە هەستە ئىرە شوينى خەوتن نيە

چاوهکانم کر دهوه پیرهپیاویک وهستابوو.

-باشه باشه ببوره، كاتژمير چەنده؟

-چەند خولەكنىك ماوە بۆ نيوەشەو.

-خەوتم لىرە چ كىشەيەكى تىدايە؟

-ئيره شويني كاره نهك پاركيكي گشتي.

ئەلبىرتى سەرى سوورمابوو لەو بىرەپياوەو قسەكانى.

دهمهوي خهبهرم بيتهوه!

-ئيره خهونيك نيه، ببيته نيوهشهو ههموو شنيك دهبيني.

-من نویم لیره، نازانم باسی چی دهکهی؟

له كام شارهوه هاتووى؟

ئەلبیرتۆ بەتەواوى شۆك بوو! یانى ئەمە ناكەویتە نیو شاریکەوه؟ ئاماژەى بۆ ئەو دەرگایە كرد كەلیوەى ھاتبوو و بەلەرزەوە گوتى:

لهويوه هاتووم.

-تق نوییت، یه کهم کهسی له و دهرگایه و ه دییته ژووره و ه نهوان باوه ریان به کاره که ی ئیمه نیه، به خیر بییت

-چ کاریك؟

-یارمهتی و بهخشین

-چى دەبەخشن؟

-ههموو ئهو شتانهی که ههمانه، دهبی ببهخشین تا باش بین.

-کموایه منیش دهبهخشم.

-چى؟

-ئەوەى ئيوە دەيبەخشن.

باشه چاو هر يبه.

. . . . .

بوو به نیوهشه و ئیره چهند زوو قه رهبالغ بوو! پیرهپیاوهکه سهیری کردم و به بزهیهکه وه گوتی: ئامادهیت؟ -بهلنی بو نا

دەستمان كرد به رۆيشتن به نيو پاركەكەدا.

-ههموو مروقه کان پیویستیان به هاودهمیکه مهرج نیه ئهمه هاوسه رگیری بیت، مهرج نیه هاوری بیت، مهرجیش نیه ئهو کهسه ناسیاو بیت باشترین هاودهمت ئهو کهسهیه لیت تیدهگا! ئهمه قورسه کهسیک ههبیت به تهواوی لیت تیبگا، به لام به ریژهیه کی زور ده توانی لیت تیبگا

ئیمه لیره همولدهدهین له مروقهکان تیبگهین، زوربهی مروقهکان به له دهستدانی شتیك یان بهدهستنههینانی شتیك خویان لهدهست دهدهن! ئهمه ههلهیه به لام راستیه و زوربهی مروقهکان تووشی دهبن بیگومان دهکریت ئهمه هوکاری دلخوشی ئهو بووبیت، وه دهشکری وانهبووبیت ئهمانه گرنگ نین چونکه ئهمه بوته رابردوو کاری ئیمه لهسهر یه پرسیاره!

(چی شتیك دەتوانى له ئیستا و داھاتوودا دلخوشت بكا؟)

-نایابه، دهتوانم بپرسم زوربهی ئهوانهی دینه ئیره بهچی دلخوش دهبن؟

-جیاوازه همندیکیان دهبنه میوزیکژهن و همندیکیان دهبنه روّژنامهنووس سیاسهتمهدار و نووسه روّژنامهنووس و یاریزان، زوّربهی مروّقه کان دهتوانن به ئمنجامدانی خولیاکانی مندالیان دلخوش بن بو نموونه چمند مانگیك به رله ئیستا کهسیك لیره بوو، ئمو دلخوش نهبوو که هات ئالووده بوو به خهمخواردن، بهبی هیچ هو کاریک دهترسا! به رای تو چون به دلخوشی رویشت؟

دهستیکردهوه به ئهنجامدانی ئهو خولیایانهی به مندالی ئهنجامی دهدان؟

-به نمو دهستیکرد به گهشتکردن به جیهاندا، ئهو شوینانه دهگهرا پر له گهشتیارن و ئهو شوینانه شی کهس بویان ناچیت.

-بۆچى گوتت خولياكانى منالى؟

پیر هپیاو هکه سهیری کردم، گوتی: پرسیار هکهت نایابه! دو ایی پیکهنی و دهستیکر دهوه به قسهکر دن.

-زۆربهی مرۆقهکان وادهزانن که گهورهبوویت نابی یاری بکهیت و دلخوش بیت گهورهبوون به شتیکی قورس پیشان دهدهن، ههرچهنده وانیه مرۆف دهتوانی به گهورهیش پاسکیلهکهی لیبخوری بهبی ئهوهی لهسهری دابنیشی، بهلکو بهدهستهکانی بیگری و رابکا! شتیکی سادهیه

ر وو خساری ئه و پیرهپیاوه ئاسوودهی دهکردم، قسهکانی زیاتر.

چى تر ھەيە گرنگ بى لەبارەي ئىرەوە؟

-مهرج نیه ئهوانهی لیرهن ههموویان دلخوش بن!

كهميك همستم بهبيهيواي كرد.

-بۆچى وايە؟

-ئەوانەى لىرەن لەوانەيە بە يارمەتى دانى ئەوانى تر دلخۆش نەبن، وە نەيانەوى زۆر گوى لە قسەكان بگرن و مىشكىان تىك بدا. لىرە جاروبار دەيانەوى بە شەپر بىن چونكە ھەندىكىان زياد لە پىويست تورەن! بۆيە ناتوانن ماوەيەكى زۆر لىرە بمىننەوە. بەلام ئىمە رىگريان لى ناكەين چونكە كارىكى راست دەكەن.

ـتۆ؟

من چل ساله ليرمم.

-تۆ دڵخۆش بوويت بەم كارە!

-چۆن ئەوە دەزانى؟

-مانهوه له شوینیك بو ماوهی چل سال بهبی ئهوهی دلخوش بیت! ئهمه له توانای مروق دا نیه.

-راست دەكەيت. دكتۆر!

ههرگیز حهزم نهکردووه باسی خوّم بکرم من کهسیّکی ساده و دلپاکم وه به دهگمهن تو ره دهبم، یهمه مانای یهوه نیه من یارامگر بم ماموّستایهکمان ههبوو ههمووکاتیّك جهختی لهسه یهوه دهکردهوه، که پیویسته خوّمان بناسیّن فهلسهفیانه دهدوا یهو ههمیشه گرژوموّن بوو بهلام کهسیّکی باش بوو، له شیّت دهچوو زیاتر کهسیّکی خهیالاوی

 هاواری دهکرد به لام نهیده توانی بیته پولهکهوه، ته نها جهسته ی لهوی بوو.

یه و روزه خاتو و سلقیسته ر له تهنیشتمدا دانیشت بو و. یه و بی هو رقی له من بو و ، به لام ناچار بو و یه و روزه به ته واوی لیم نزیك بیته وه ها سه ری بخاته سه ری شانم تاوه کو کهمیک له ترسه کهی بره و یته و ه کچه کان ههمیشه خویان پی گهوره، دهیلینه وه: ییمه شد ده توانین وه ک کو ربین، ییمه یازایین. ییه شتیکی پو و چه نه کچ ده توانی وه ک کو ربی نه کو ریش ده توانی وه ک کچیک بی یهمه مه حالی پی ده لین ههمیشه به هیز ده بن و باش ده بن یه که مهمیشه به هیز ده بن و باش ده بن یه که و با شده به که و وانه یه که و سلقیسته به که و روزه دا خاتو و سلقیسته و انه یه کی نویی فیر کر دم له ژبانمدا

(مروّق دهبی ههندیك جار ههست و سوّز ببهخشی به كهسیك كه رقی لییهتی، وهك یهوهی پاره بدهی به كهسیك تا كهسیكی تر بكوژی له سوودی خوّی یهم كاره دهكات!) ئهویش وایدهكرد به لام كاردانهوهم نهبوو. من كهسیكی بی شهرم نیم و رقم له حهزهكانه ههر كهسیك یا قوتابیكی تر بوایه، له كاتی چوونه دهرهوه له پوّل داوای پهیوهندی لیّ دهكرد. وهك یهوهی قهرزیکی پی دابیت و بیهوی و مریبگریتهوه یهو منی باش دهناسی بههوی نهوهی رقی لیّم بوو. بویه نهدهترسا و متمانهی پیّم بوو.

به لام دلخوش بووم بهوه، كۆمهلگايهكى خراپمان ههبوو. لهو نيوهندهدا كچيك متمانهى پيت بى شتيكى باشه.

منیش خوّم لیّی دوورنهخسته وه، دهبوو پاریزگاری لیبکهم همرچهند خوّشم زیاتر له یه و له و روّژه دهترسام، ئه و له کچه فریوده رهکان نهبوو. شتیك وهك سوّزانیه کانیش نهبوو وهك هاوپوّله کانی تر، له و روّژه بهدوا کهمیّك تهبا بووین. چونکه همردوو کمان له زانكو بی هاوری بووین.

له روز دا وا پیدهچوو چیروکیکی مهزن بنووسینه ماموستایه کی شیت و توره، له روزیکی گهرمی هاوین و یاسمانی ههور اوی له پولهکهیدا و انهیه کی نهفره تی ده لیته وه، له ناکاویت که زانی قوتابیه کانی اینی تیناگهن توره ده بیت و چهقوکه ی دهرده هینیت! که و ته گیانی قوتابیه کانی و یه که بهیه کهیانی خه لتانی خوین کرد. لاشه کانیانی پارچه پارچه ده کرد!

ته واوی شار دهیانه وی یه دیمه سامناکه ببین و له پهنجه وکانی زانکو ریزیان بهستووه.

بیرم دهکردهوه چون خوم رزگاربکهم لهگهل سلقیسته ؟ شتیکی تیژ له سهرم چهقی و هاوارم کرد! چاوهکانم کردهوه خاتوو سلقیسته بهسه سهرمهوه وهستابوو و سهیریکی دهوروبه رمم کرد و گوتم:

فهرموو خاتوو سلقيستهر.

وتيان كهوا بانگت بكهم.

-ئەھا ببورە، سوپاس.

-خەوتن لە ھۆل و باخچەى زانكۆ كارىكى باش نيه!

-نازانم چی دهکهم لیّره؟

- ياگادارى خۆت به، نەكا لە شوينى تريش خەوت ليبكەوى بۆ نموونه شۆستەكان!

باشه، زور سوپاس

یه شهوه کهم خهوتبووم و سهیری فیلمی ترسناکم کردبوو و ابزانم! دهنگیکی یار امکهره وهی ههبوو. یو ه وای بو مهچوو! من خوشم نهده و یست تهنانه وه وه هاورییه کیش.

ماموّستا روّبی له جیهانیّکی سهیردا ده ژیا، همموو وای بوّ دهچووین لهگه فل خیوهکان بری! حهزم دهکرد دهربارهی همموو شتیّك بزانم، ناونیشانی مالهکهیم دهستکه و تو بریارم دا بچم.

که دهرگاکهی لیم کر دهوه خوم ناساند.

-سلاو ماموستا من يالبيرتوم، قوتابي توم له زانكو

-ناتناسم.

دهتوانم بيمه ژوورهوه؟

-بۆچى دەتەوى؟

-دەمەوى ببين به هاورى.

-ببوره من هاوريم ناوي.

من دەمەوى.

ليهك به يمكه!

-به لني. بۆيە ناتوانى دەرم بكەيت.

چاوهکانی داخست و جادووی دهکرد، پیکهنیناوی بوو!

ـتۆ بردتەوە ئەلبىرت فەرموو وەرە ژوورەوە.

چوومه ژوورهوه، ماڵێکي خوشي همبوو تهنها...

-رۆبى رۆبى، با سەما بكەين.

باشه ئەزىزەكەم.

-رِوْبى يُهوه كێيه؟

قوتابی من یهزیزهکهم.

هاوسهری ماموستاکهم شیت بوو! خهمباری کردم به لام ماموستاکهم دلّی نهدهشکاند بهبی شهرم لهبهردهم من سهمایان دهکرد ماموستاکهم دهیزانی پیّی دهگوتری هاوسهی شیّت! به لام یهوهی لا یاسایی بوو یه و روزهشی نهیتوانی وانه که به باشی بلیّتهوه، هاوسهرهکهی نهخوش بوو تهواو بوون و هاوسهرهکهی چووه باخچهکه و ماموستاکهم لای من دانیشت

-بهخیربیی، همرچهنده ناشزانم کییت؟

-سوپاس، ئەلبىرتۇ ويندەرسنم

-بيرم نايه تهوه. چيت دهوي ليره؟ له بابه تيك تينه گهيشتووي؟

-پرسیارم ههیه دهربارهی تق

-بیر و کهیه کی باش نیه نو یه کهم کهس نی یه وه ده ویت چهند شتیکی کهم ههیه بتوانم بیلیم.

-يهو هندهش خراب نيه.

-چل و شهش ساله هاوسه رگیریمان کردووه. له شازدهیه مسالی هاوسه رگیریماندا هاوسه رهکه دو وگیان بوو. سی سالیّك به له ییستا، بیرمه دهیگوت روبی تا دیته لامان یارامیم نامینی و شیت دهیم!

-مامو ستا حالت باشه؟

-شنبت بوو. لهبهر نهمانی یارامی نا! منالهکهمان له پننج مانگیدا مرد! کاریکی باشبوو! بوچی هاتبایه؟ یهزانی ناتوانم فیل له خوم بکهم؟ ههموو یهوانه کی دینه ییره یه پرسیاریان ههیه پیش یهوه ی برفن.

-چى پرسياريك؟

-بۆچى لەگەل ھاوسەرەكەم چەندەھا ساللە دەۋىم و ھىچ دەمەقالىق و تورەبوونمان نەبووە! كەچى لەگەل خەلكى تردا بى ئارام و تورەم!؟

-بۆچى وايە؟

-يهوه تاكه شته خوشم نايزانم، دهتواني ييستا برويت.

ویستم پیداگری بکهم به لام یه ههستا و چووه لای هاوسه هههی، لهسه ر جو لانه که له لایه وه دانیشت و پیکه وه زور جوان بوون! منیش و انه یه کی نوی فیربووم و رویشتم. (مرۆف دەتوانى خۆشەويستيەكەى لە كەسان و شتى پووچدا بەفيرۆ بدا. بەلام ئەوەى بەكەلكى دى تەنھا ئەو خۆشەويستيەيە بۆ خىزانەكەى ھەيبوو!)

ئەلبنرتۆ لەگەڵ پىرەپياوەكە بەردەوام بوو لە رۆيشتن بە پاركەكەدا شتنكى سەير ھەيە! گوتى:

وا دهگهینه کوتایی وایه؟

بەلىخ.

-ناوازهیه! پرسیارم همیه

-بيڵێ۔

-بۆچى هىچ ئافرەتنىك لە باوەشى پىاونىك نەبوو؟

ئه همههستت سۆزانيه! نا ليره ئه شتانه دهبهخشين كه خهلك له دهرهوه وادهزاني كاريكي قورسه بۆ نموونه پيكهنينيكي باش، شتيكي قورسه له دهرهوه!

حهز دهکهم ليره بمينمهوه.

-گهر بریار نهبوایه لیره بیت، تا ییره نهده هاتی!

كەمنىك ترسام

-به لام من دهبئ بگهریمهوه بو لای هاوریکهم.

-زۆر پێويستت پێيەتى؟

نا به لام

-باوه رناكهم نيگهران بيت.

دەمينمەو ه!

-یه مه کوتاییه، یه مدهرگایه ده تباته ده رهوه وه ده توانی لهگه فی مندا بگهر پیته وه بو پارکه که هه فر اردنه که که دهستی خوتدایه

-چەندىك دەبىت لەم پاركە نەچوويتە دەر ەو ە؟

حچل سال!

دهروم و دهگهریمهوه.

ـبۆ كو**ێ**؟

دهمهوی یار مهتی کهسینك بدهم.

-كوا هيچ كهسيك ليره نيه!

له دهرهوهی ییره

دهر مو می پار کهکه؟ پهیو مندی به ییمهو ه نیه.

له ههموو شوینیکی جیهان خه لکانیك ههن پیویستیان به یار مهتیه! منیش یار مهتیان دهدهم. هه لبر ار دنه که له دهستی خوت دایه. دهروم و دهگهریمه وه!

-برۆ و هەللبژاردنەكەى لەدەستى خۆتە!

10

ضله پارکه جوانهکه چوومه دهرهوه بۆ يارمهتيدانى يهکهم کهس له جيهاندا! کهسێك لهسهر شۆستهکه خهوت بوو، ههڵدهلهرزى لێى چوومه پێشهوه کچێك بوو! رووخسارێکى جوان له پهنير دهچوو. گوێيهکانى سوور ههڵگهرابوون بهبێ ويستى خۆم دهستم بۆ قژى برد! نهرم و خاو! خۆم کۆنترۆڵ کرد و کهمێك چوومه دواوه

بهيارمهتيت خاتوون.

له خمو راپهری! همستایه سهرپی و بهتورهیی و ترسهوه لیی دهروانیم.

-چیت دهوی؟

-هیچ هیچ...

-تكايه برو ليره، من ناتوانم يارمهتيت بدهم!

-مەترسە. شويننكت نيه ليى بخەوى؟

-نەخىر. من... ئۆھ يىويست ناكا بزانى.

-باشه من دهمهوی شویننیکت بو دابین بکهم، همرچون خوت بتهوی خانوویک یان نهومی بالهخانهیهک

-تۆ دەمناسى يان چى؟

-نا تەنھا وا بىر مەكەوە، من ھىچم لە تۆ ناويت.

-بۆچى يارمەتىم دەدەيت؟ چىت دەسدەكەو ى؟

-یارمه تی راستیه که ی یه وه له سوودی همردووکمان تو پیویستت به یارمه تیه و منیش پیویستم پیی دهبیت!

وتم من ناتوانم بارمهتی کهس بدهم! تیدهگهی؟

-مهرج نیه یار مهتیم له تق بویّت! یهوه شتیکه دهکری بیتهوه ریّگام له داهاتوودا. ههموومان ههر مروّقین.

-باشه سو پاس، تهنها سو پاس چونکه ناتوانم قهر هبووی بکهمهوه! -بهدو امدا و هره.. شهوی چوارهم..

(ئەمشەو پر شۆكترىن چاوپىكەوتنم ھەيە ھەندى قسە بەيەكەوە دەبىستىن، باوەرناكەم ھەرگىز گويتان لىبووبى! ناتوانم وەسفى ئەم دلخۆشىيەم بكەم.)

"رۆسێرۆ لىنايرۆ"

پێشكەشكارى بەرنامەي "ديدارى يُوبين"

خاوهنی دهزگای "یوبین"

یه مروّ ته و اوی سهر دیّری روّ ژنامه کان یه م تویته ی روّسیّروّیه! بوّ یه که مجار به رنامه که به راسته و خوّ پیشکه ش ده کری، ناوی میوانه که شکرانه کراوه!

ژیان ئهمرو زور خیرایه، ههموو بهپهله کارهکانیان تهواو دهکهن و نایانهوی ئهم بهرنامهیان له دهست بچی.

ئيوارهيه كى فينكى به هاره چهند خوله كيكى تر روسيرو بهرى دهكه وي لهو كاته دا تويتيكى ترى بلاو كرده وه. نووسيبوى:

زۆربەي پرسيارەكان ئەوەن: چۆن خۆم ئامادە كردووه؟

یه مشه و جانیکی ساده و کون ده پوشم یوتومبیله گرانبه هاکانم نه ماوه، به یوتومبیلی یاسایی ده چم چهند جاریك سهردانیم کردووه و زور قسه ی به نرخی پی گوتووم نایابه! نامه وی و هسفی بکه م، یه وه به من ناکری!

4

پێؼ٥نينێکی تر..

له روز یکی خوشی به هاردا، له باخچهیه کی پر گولدا له نهخوشخانه ی مندالبوون چاوه ریتم، وا خهریکم نامهیه کت بوده نووسم.

هیوادارم خوم یه نامهیه بو بخوینمه وه یه نیلی نامهوی هیوادارم خوم یه نامهی بیت ییستا که یهمه دهنووسم هیچ کاتیك مروقیکی له خوبایی بیت ییستا که یهمه دهنووسم هیشتا له سکی دایکتدای، نههاتوویته سهر یهم دنیایه ناشزانم که دیبت یان نا به لام یه وه بزانه زور بیرت دهکهم، ههم ییستا و ههم که یه و نامهیه دهخویندریته وه تو نو مانگه ههر لهگه لمان ده ژیت، به به مه و نو مانگه ههر خوشمانویستویت! زیاتر له هموو شتیک، تو فریشته ی ییمهیت خانم! گهر باس له خوشه ویستی بی، شتیک، تو فریشته ی ییمه دایک و باوکتین به لام گهر باسی ژیان بیت ییمه هاوریتین بزانه باشترین هاوریشت ههر بیمهیهن یهمه یاسایه کی نهگوره بو همهمو و مان.

باوکت له همموو پیاویک و دایکت له همموو یافر هنیک خوشتر بویت بزانه پیویست ناکا جگه له ییمه متمانه ی تمواوت به کهس همبیت گهر کهسیکیش شایهنی متمانه ی تمواو هتیت بی، خوی متمانه ت بهدهست دینی بویه بیر لهوه مهکهوه بریاری یهوه بدهیت که به تهواوی متمانه به کییه!

له هۆكارى تەرى كاغەزەكە مەپرسە، نەكا لەوى نەبم بۆيە پيت دەليم: زۆر دلخۆشم، دەگرىم ئەگەر نا شىت دەبم.

بابه تى زۆر ھەن قسەى لەسەر بكەين ئىلى، ئەوەندە بەسە ئىستا. وا بانگم دەكەن، وابزانم خەرىكە دىيتە لامان شىرىنەكەم!

یه کی دوو. سی. پهخشی راسته وخوی کوتا دیداری یوبین دهستی پیکرد..

ئِیواره باش من روسیروم، له کوتا دیداری ئوبیندا به شیوهیه کی راسته و خو له گه لتانم هه لبهت یه که مجاره به راسته و خو ده ربکه وم

دلخوشم یه مشهویش لای ماموستاکه می یه که که مهزنه! کامیراکه سوورا و روسیرو وون بوو! کورسیه کی بهتال لهسهر شاشهیه، دوایی چهند خوله کین پیاویکی بالابه رزی قر ماشو برنجی به دیار که وت چاویله که یه کی گهوره ی له چاوه و قهمیسیکی به برنجی به دیار که وت چاکه تیکی خوله میشی پیده که و سهیری کامیراکه یه که ده کرد، به ده نگیکی گرهوه دهستی به قسه کردن کرد.

له دووری چهنده ها شار و و لاته وه، له ژوور یکدا پیاویك به رامبه تهله فیزیون دانیشتووه و سهیری دیداری یوبین دهکا!

الينا لينا! وهره ببينه كي لمسمر شاشهيه!

-کێیه کێ؟

ـيُەلبيرتۆ!

لینا پیکهنی و سهیری یهندر یوسی کرد.

ـمرۆڤە سەيرەكە!

-بهڵێ! دهبێ چي کردبێت کوتا ميواني يُوبينه!؟

-ناز انم، خوّی باسیدهکا دلنیام!

له تهنیشت یهندر یوسهوه دانیشت.

-چەند زوو ئەم سالانە تىپەرىن!

-خۆ دوو رۆژىش ئۆرە نەبوو! بەيانيەكەى ھەستاين، خۆى كۆكردبوويەوە و وتى دەرۆم! -دلنیام باسی یه وهش ده کا یه زیزم، یه و ده زانی ییستا ییمه سهیری ده که بین نهینی زوری هه بوو، هه ندیکی ده در کینی چونکه پیویسته استه یه زیرم با گوی لهم پیاوه نه فره تیه شیته بگرین!

به ریز روسیروش یه کیك بوو له و مروقانه خوم ناساند، پیش یه وه ی یارمه تی هه که که که که که که داریت هه یه یه کارهم کردووه من به ته نه هیچ نیم! هه میشه داوای یارمه تیم له خودا کردووه، دو وه که که هه میشه وه که کیویک له پشتم بووه، یاز الیایه!

چیرۆکهکهی خومم بو روسیرو باسکردووه، یه دهزانی من چیم کردووه و بو لیرهم نامهوی زور بلیی بکهم، ته ادمهوی ههندیک قسه بکهم به پیی یه رموونی خوم

نابی ییمه بریار بو مروقه کان بدهین یاخود بمانه وی پییان بانین که یه ایه دهبی چی بن، یه مه کاریکی هه آهیه نابی خوسه پین بین و رای یه وانی تر فری بدهین بدهین پاداشت و سهرزه نشتی مروقه کان کاری ییمه نیه، ییمه ههندیک جار ده یکهین کیشه مالی در اوسیکه بو تو گرنگ نیه گهر ماله کهی خوت کیشه ی تیدابی، روونه باتوانی ناتوانی که سیک له مردن رزگار بکهیت کاتیک

خۆت پەتنىك بە ماتەوەيە! ئەمە خۆپەرستيە سەرەتا خۆت داخۆش بكە، يارمەتى خۆت بدە و سەلامەت بە ئىنجا يارمەتى ئەوانى تر بدە تۆلەكردنەوە چەندە بەھنىز بىت، الىبوردەيى بەھنىزىرە رق وكىنە دەتوىتەو گەر خۆشەويستى راستەقىنەمان بۆ يەكتر ھەبىت نامەوى قسەى بووچ بكەم، ھەريەكەتان رىنگاى خۆى ھەيە و دەبى بىدۆزىتەو، نابى چاوەرى بكەى ئەوانى تر رىنگاكەى خۆيان بە تۆ بىلىن

گهراینهوه بهردهم پارکهکه، هاوارم کرد!

-هنی پیرهپیاو! من دهروم و ناگهریمهوه. یهمه مانای یهوه نیه که کارهکهی ییوه دهیکهن لای من گرنگی نهبیت، نا منیش ههمان کار دهکهم به لام لهو جنیهی که پیویستیان پیمه.

-ئيره باشترين جييه!

-چى ترت ھەيە بىڵێىت؟

-سوپاس پیرهپیاو! یهم شهوه لهبیرناکهم. به لام سهره تا به هوی یاز الیاوه نه ک تو!

يير ميياو مكه قاقاى ليدا!

-ئەمەش لەوانە يارمەتيەكەى من بووبى بۆت! دكتور تۆ سەركەوتو دەبيت!

سەرم سورما! بەراستى ئەو يارمەتى منى دا! بنگومان!

-دووباره سوپاس بۆ يارمەتيەكەت پيرەپياو!

-خوات لهگهل دكتور!

یه کچهی لهبهردهم پارکهکه دوزیمه وه بازالیا بوو. ههستم کرد لهبهردهم خانمی ژیانم وهستاوم، به لنی یه وه بوو! گهرامه وه بو لای یه ندر پوس، بهیانی زوو بوو کهلوپهلهکانم کو کرده و چاوه ریم کرد تا ههستان له خه و، مالیاوایم لیکردن و گهرامه و فرق کهخانه، بازالیا له وی چاوه ریم بوو.

****

دەمهوی یهوهنده کاتهی ماوه باسی بابهتیکی گرنگ بکهم گهشبینی! یهمه شتیکه که مروقهکان زوربهی همله تیگهیشتوون لینی. سهیرکه نابی به ههله گهشبین بیت و ناشبی پرهشبین بیت! ههمیشه ههول بده کهسیکی پراست بین به! یهمه یارمهتیت دهدا ههمیشه خوت بگونجیی لهگهل بارودیخهکاندا، ناوهستی له مهمیشانی خهونهکانت وه سهرکهوتوودهبیت یامانجهکانت بهشیکی ژیانتن، بیانیاریزهو ههولیان بو بده! پیبکهنه ههموو کاتیک، لهگهل همموواندا یهوانهی کاریگهی تویان بهسهرهوهیه باش بهکاریان بینه! بیرت بی ههرگیز پرق و کینه له ناخت دا باش بهکاریان بینه! بیرت بی ههرگیز پرق و کینه له ناخت دا مههیلهوه ههلهکان دهبی به خودی ههلهکار بانیت نهک تهماشاکهر! یاموژگاریه! خیزانهکهت تاکه یاموژگاریه! خیزانهکهت تاکه

شته که چهندی گرنگیان پی بدهیت هیشتا کهمه و زیاتری پیویسته نامهوی باسی دایك بکهم چونکه بهراستی دایك بینرخه! هیوادارم لیم تیبگهن و دلنیام لیم تیدهگهن کاتیکی خوش، یهمه کوتا دیداری یوبین بوو!!

پیاویکی پیر خمریکه رو ژنامهکانی دهخوینیتهوه، سهیری تهلهفیزیون دهکا له خانوویکی بچووکی خارووی شاروچکهکه ده ژی ناوی پیرنیه و بیکاره تهنها سهیری خهلکی دهکا و گوی له قسهکانیان دهگری! له کوتایی تهمهنیدایه به لام دهیهوی زیاتر فیر ببیت

 خوشمدهوییت خانمه کهم، نازانم چهند گرنگی ههیه که یهمهت پی ده ده نیمه برانه یهمه تاکه شته که به استی له قو لایی ناخمه و ده ده ده ده ده ده ده ویت نو مو عجیزه بوویت له ژیانمدا، زور شتت گوری، یه گوله بوویت که دایکم باسی ده کرد، له ناخیکی وه که بیاباندا روایت! به ماوه یه کی کهم. دلخوشم که نوم ههیه، به وه دلخوشم زیاتر له همر شتیکی تر، پاشان ئیلینم دلخوشیمه! ده زانم بو توش وایه یه نیم زیرم، له سهرووی قه لاکه وه دانیشتووم و له شار ده روانم، یهم نامهیمت بو ده نووسم، حه زیش ده کهم ههر خوم پیتی بدهم. سوپاس که خوشت ویستم، سوپاس که همیشه سنوور یکت هیشته وی ناتوانم چیتر بنووسم! ته نه پاکترین مروف، خوشمده و پیت و ناتوانم چیتر بنووسم! ته نه یه وه ی گهر همزار سالی تریش بگهریمه وه، گهر رقت لیم بی و بشمکو ژیب اله هم ده نیم بی و بشمکو ژیبت! ههر ده نین می و بشمکو ژیبت! هه ده ده نیم بی و

) يَاز اليا كُولْنِك بوو له بياباندا رووابوو!)

ئەلبېر تۆ ى دكتۆر

-شازدهی یو کتوبهری یه سالهی دهمویست کوتاییم بیت.

دڵخوٚشم که ته واوم کرد. هیوادارم چێژێکی کهمم پێ بهخشیبن، سوودێکم ههبووبێ و کاتم لێ به فیڕوٚ نهدابن!

بمبورن له هم هم هم نیتر یه مه کاری مروقیکه و هم قابیلی هم نازانم چون باسی چیرو که که بکه چونکه شته که خهیالیه و چیرو کیکه له میشکی خومه وه دروستم کردووه، هه و لمداوه بیگونجینم له گه ریانی خوماندا سوپاس که خوینه ربوون

(خۆشمدەويىت.. بوونت پيرۆز)

موستهفا ييبراهيم

-نۆزدەى تشرینى دووەمى دوو ھەزار وبیست.

«It was a flower in the desert»

Novel Mustafa Ibrahim

ئەو كچەى لەبەردەم پاركەكە دۆزىمەوە ئازاليا بوو. ھەستم كرد لەبەردەم خانىمى ژيانم وەسىتاوم، بەلىٰى ئەوە ئەو بوو! گەرامەوە بۆ لاى ئەندر يوس، بەيانى زوو بوو كەلوپەلەكانم كۆكردەوە و، چاوەر يْم كرد تا ھەستان لەخەو، مالئاوايىم لىخىردن و گەرامەوە بۆ فرۆكەخانە، ئازاليا لەوى چاوەر يْم بوو.

> ئەم كتێبە تەنھا بە پى *دى* ئێف بەردەستە.. Ktebi PDF on instagram©